

עמ"ת 54667-08-25 - ג'לאל חירבאוי נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

עמ"ת 54667-08-25

לפני: כבוד השופטת דפנה ברק-ארז

העורר: ג'לאל חירבאוי
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי
בירושלים מיום 19.8.2025 במ"ת
78817-05-25 שניתנה על-ידי כבוד השופט א'
גורדון

תאריך הישיבה: א' באלול תשפ"ה (25 אוגוסט 2025)
בשם העורר: עו"ד ודאד דאהוד
בשם המשיבה: עו"ד יוסף קנפו

מתורגמנית לשפה הערבית: גב' רנדה עוידה

החלטה

1. בפני ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 19.8.2025 (מ"ת 78817-05-25, השופט א' גורדון). בית המשפט המחוזי הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

2. ביום 30.5.2025 הוגש לבית המשפט המחוזי כתב אישום המייחס לעורר עבירות של החזקת נשק, נשיאה והובלה של נשק, נשיאה והובלה של תחמושת, גניבת נשק, וכן הפרעה לשוטרי בשעת מילוי תפקידו. על-פי הנטען בכתב האישום העורר גנב אקדח אוטומטי מרכב שחנה באזור יהודה ושומרון והחזיק בו במשך מספר ימים. ביום 24.5.2025 העורר נמלט משוטרים שהגיעו לבניין מגוריו, ולאחר מרדף קצר נעצר על-ידם. במהלך חיפוש שנערך על גופו של העורר נמצאו בכיסו אקדח ומחסנית טעונה בתחמושת. עוד יצוין כי החל ממועד זה מעצרו של העורר הוארך מעת לעת.

3. בצדו של כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. בבקשה נטען כי בידי המדינה ראיות לכאורה להוכחת הנטען בכתב האישום. אלה כללו, בין היתר, את הודאתו של העורר בחקירתו במשטרה, דו"חות פעולה ותיעוד חזותי של תפיסת הנשק בכיסו וכן האקדח והמחסנית שנתפסו על גופו. כמו כן, המדינה טענה כי קמה בעניינו של העורר עילת מעצר לפי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996. עוד הוטעם כי בשים לב לטיב העבירות שמיוחסות לעורר, לנסיבות ביצוען ולמסוכנות שעולה מהן, אין בנמצא חלופת מעצר שתאיין את מסוכנותו של העורר נכון לעת הזו.

4. בו ביום התקיים דיון בבקשה בפני בית המשפט המחוזי, ובמהלכו באת-כוחו של העורר הסכימה לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר. עם זאת, באת-כוח העורר טענה כי יש להורות על חלופות מעצר בעניינו, בין היתר, בהתחשב בגילו, בהיותו נעדר עבר פלילי ובכך שלקח אחריות על המעשים, הביע חרטה ושיתף פעולה עם חוקריו. בהמשך לכך בית המשפט המחוזי קבע כי העורר ימשיך לשהות במעצר עד מתן החלטה אחרת והורה על עריכת תסקיר מעצר בעניינו (השופטת מ' אילני).

5. מבלי לפרט יצוין כי בהמשך להחלטה זו ולהחלטות נוספות, הוגשו בעניינו של העורר שלושה תסקירים מטעם שירות המבחן, האחרון והעדכני מבניהם ביום 18.8.2025. בסיכומו של דבר, שירות המבחן נמנע מלהמליץ על שחרורו של העורר לחלופת מעצר, לאחר שסבר שהחלופה שהוצעה לא תאיין את המסוכנות שנשקפת ממנו. יצוין - וזאת אך מפני שהדבר זכה להתייחסות נרחבת בטענותיה של באת-כוח העורר - כי במסגרת תסקיר המעצר השני הפנה שירות המבחן לעבירה שבה הורשע העורר לפני שנים רבות וכבר נמחקה. הדבר תוקן במסגרת התסקיר העדכני.

6. כאמור, בית המשפט המחוזי הורה בהחלטתו הנזכרת בפתח הדברים על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו. בעשותו כן ייחס בית המשפט המחוזי משקל לעמדתם של גורמי המקצוע בשירות המבחן, שלא באו בהמלצה לשחרר את העורר לחלופה. בית המשפט המחוזי ציין כי גילו של העורר, שיתוף הפעולה שלו בחקירה והעדר עברו הפלילי הובאו בחשבון, אך הדגיש כי חומרת המעשים שיוחסו לו והמסוכנות הנשקפת ממנו גוברים על שיקולים אלה. בית המשפט המחוזי ציין כי שירות המבחן אכן שגה כשהתייחס לעבירה הפלילית שנמחקה - טעות שתוקנה בהמשך - והבהיר כי מכל מקום החלטתו לא נשענה על מידע זה.

7. בערר שבפני חוזר העורר וטוען כי נוכח מאפייניו הכלליים - גילו ואורח חייו הנורמטיבי וכן בהתחשב בכך שהודה בעבירות, היה מקום להורות על העברתו לחלופה. העורר מוסיף ומעלה טענות ביחס לתסקיר המעצר שהוכן בעניינו ולאזכור ההרשעה שנמחקה.

8. הדיון בערר התקיים בפני ביום 25.8.2025. באת-כוחו של העורר שבה על נימוקי הערר והוסיפה כי יש לבחון חלופה שיש בה כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהעורר. כן הועלה עניין אזכור ההרשעה שנמחקה פעם נוספת. מנגד, בא-כוח המדינה טען כי יש לדחות את הערר בראי העבירות המיוחסות

לעורר, נסיבות ביצוען והזמן הקצר שחלף מאז שהעורר נעצר. ביחס להרשעה שנמחקה נטען כי אכן נעשתה טעות אך היא תוקנה.

9. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים אני סבורה כי דין הערר להידחות. לא התרשמתי כי המקרה שבפני מצדיק סטייה מן הכלל ביחס לעבירות נשק לפיו, למעט במקרים חריגים, יש להותיר את הנאשם במעצר מאחורי סורג ובריח (ראו למשל: בש"פ 1040/20 סעיד נ' מדינת ישראל, פסקה 18 (1.3.2020); עמ"ת 49707-09-24 ברקו נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (14.10.2024)). אומנם העורר נעדר עבר פלילי, אך בהתחשב בעבירות שיוחסו לו והנסיבות בהן בוצעו, מקובלת עלי עמדתו של בית המשפט המחוזי לפיה בשלב זה חלופת מעצר לא תסכון. בנוגע לאזכור ההרשעה שנמחקה, לא נותר לי אלא לחזור על דבריו של בית המשפט המחוזי.

10. סוף דבר: הערר נדחה.

ניתנה היום, ד' אלול תשפ"ה (28 אוגוסט 2025).

דפנה ברק-ארז
שופטת